

[Statsministeren]

mark i samme periode, som vi har haft den lave økonomiske vækst, har haft en stigende og efterhånden usædvanlig høj realrente. Dette har betydet, at det er blevet vanskeligere at få et mere rimeligt afkast af investeringsprojekter, og det gælder ikke mindst på ejendomsområdet.

I visse tilfælde er dette blevet kombineret med fejlpositioner, og jeg vil gerne understrege også kritisable fejlpositioner, typisk i form af en for langsom tilpasning til lavinflationssamfundet samt en overoptimistisk tro på fremtiden. I efter min mening for mange tilfælde har der desværre også været tale om brodne kar, ligesom der har været tale om ledelsesmæssige fejlpositioner, som vi skal gøre, hvad vi kan, for at undgå gentager sig. Derfor er det vigtigt i dag at fastholde, at vi også løbende har tilpasset lovgivningen og lukket ganske mange huller. Senest i december måned sidste år vedtog Folketinget faktisk en række ændringer af aktieselskabsloven, bankloven og forsikringsloven, som for en rækkes vedkommende træder i kraft den 1. august i år, hvilket industriministeren nærmere vil redegøre for.

Der har imidlertid også været meget afgørende faktorer uden for finanssektoren, der gennem de seneste år har resulteret i kraftigt forøgede tab og hensættelser til imødegåelse heraf, og det har bevirket en gradvis svækkelse af den finansielle sektor i Danmark.

For at holde tingene i de rette proportioner synes jeg dog også, at det skal understreges, at den danske situation ikke kan sammenlignes med, hvad der er sket i de andre nordiske lande. Problemerkernes størrelsesorden er, når det kommer til en afgørende sammenligning, trods alt væsentlig mindre i Danmark end i de øvrige nordiske lande. Således har pengeinstitutterne i Sverige, Norge og Finland på nuværende tidspunkt modtaget garantier eller støtte fra staten svarende til mere end 100 mia. kr., hvorimod danske penge- og realkreditinstitutter har været rimelig godt rustet til at bære de tab, der er opstået igennem de seneste år. De danske finansielle institutter har derfor ikke haft behov for at få tilført offentlige midler, og det er regeringens holdning, at det heller ikke bør ske.

Jeg håber derfor, at vi i den nuværende situation hurtigst muligt vil se den finansielle sek-

tor tage bedre hånd om dens egen situation og komme ud af det billede, vi har lige nu, hvor en række lodige investeringsprojekter har problemer med at blive finansieret over det sædvanlige pengemarked. Jeg håber, at vi vil se, at regeringens vækstinitiativ også vil betyde, at den finansielle sektor hurtigere kommer ud af den aktuelle situation.

Jeg synes i øvrigt, at det for balancens skyld hører med at understrege, at sektoren selv har ønsket at klare problemerne uden tilskud af offentlige midler. Jeg vil godt understrege, at regeringen synes, at det er meget positivt, at sektoren selv vil og kan klare sine egne problemer. Det er udtryk for en ansvarlig holdning, som er til fordel for alle parter, og som regeringen deler fuldt ud.

Efter folkeafstemningsresultatet den 18. maj, regeringens udspil til en skattereform samt regeringens beskæftigelsesfremmende forslag er det min overbevisning, at vi har et begrundet håb om, at den økonomiske situation kan begynde at lette for forbrugere og virksomheder. Det betyder også, at den sværeste tid kan være ved at være overstået for den finansielle sektor i Danmark, men regeringen har under alle omstændigheder tænkt sig at forstærke dialogen mellem den finansielle sektor og regeringen også for hele tiden at være opmærksom på befolkningens stærke optagethed af den finansielle sektors funktioner og for at foregribe gentagelser af de uheldige dispositioner, vi har set.

Jeg vil herefter overlade ordet til industriministeren for en detaljeret uddybning af forespørgslen.

Industriministeren (Trøjborg):

Som det fremgik af statsministerens indlæg, vil jeg mere detaljeret komme ind på bl.a., hvorfor den finansielle sektor i Danmark er relativt stærk, uanset den svære periode den har gennemgået.

For det første har danske penge- og realkreditinstitutter efter international målestok været ganske velpolstrede som følge af højere egenkapitalkrav. De danske egenkapitalkrav tilpasses i disse år gradvis til fælles internationale kapitalkrav, og dette indebærer en markant lempelse for danske pengeinstitutter. I dag har danske pengeinstitutter således en gennemsnitlig solvensprocent på 12,5 mod et lovbefa-